

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 16/2013
17.09.2013. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Маје Ковачевић-Томић, Веска Крстајића, Анђелке Станковић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету осуђеног Горана Ђорђевића, због кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. у вези члана 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца осуђеног Горана Ђорђевића, адвоката Ђ.Т., поднетом против правноснажног решења Апелационог суда у Београду - Посебно одељење Кж2. ПО1 225/13 од 18.06.2013.године, у седници већа одржаној дана 17.09.2013.године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног Горана Ђорђевића, поднет против правноснажног решења Апелационог суда у Београду-Посебно одељење Кж2. ПО1 225/13 од 18.06.2013.године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду - Посебно одељење К. ПО1 бр. 88/10-Кв.ПО1 бр.329/13 од 20.05.2013.године, одбијен је као неоснован захтев за понављање кривичног поступка у предмету Вишег суда у Београду - Посебно одељења К-ПО1 бр. 88/10 од 29.03.2011.године, који је поднео осуђени Ђорђевић Горан дана 22.04.2013.године.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 ПО1 225/13 од 18.06.2013.године, одбијена је као неоснована жалба браниоца осуђеног Ђорђевић Горана, адвоката Ђ.Т., изјављена против решења Вишег суда у Београду - Посебно одељење Кв.ПО1 бр. 329/13 (К. ПО1 бр.88/10) од 20.05.2013.године.

Бранилац окривљеног Горана Ђорђевића, адвокат Ђ.Т., поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж2. ПО1. бр. 225/13 од 18.06.2013.године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијано решење, и предмет врати Апелационом суду у Београду на поновно одлучивање о поднетој жалби.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП („Службени гласник РС“ бр. 72 од 28.09.2011.године), одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев браниоца осуђеног Горана Ђорђевића је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП („Службени гласник РС“ бр. 72 од 28.09.2011.године) прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношење захтева (члана 483. став 1. ЗКП), па је између осталих у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП, као разлог предвиђена повреда закона.

У члану 485. став 4. истог Законика, прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тога законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред Апелационим судом.

Право окривљеног на подношење захтева због повреде закона, је по ставу Врховног касационог суда, сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика из члана 74., члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и у поступку пред Апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца осуђеног Горана Ђорђевића, поднетог у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева је наведена повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП. Из образложења захтева браниоца осуђеног произилази да је Апелациони суд учинио повреду закона, прихватајући став првостепеног суда, да доказ, због кога је осуђени тражио понављање правноснажно окончаног поступка, не представља нови доказ, већ да се ради о доказу који је изведен и обухваћен правноснажном пресудом, што искључује могућност његовог поновног разматрања. У захтеву браниоца осуђеног се наводи да је на тај начин повређена начелна одредба о дужности утврђивања истине у кривичном поступку из члана 17. ЗКП („Службени лист СРЈ“ бр. 70/2001, 68/2002 и „Службени гласник РС“ бр. 58/04, 85/2005, 115/2005, 49/2007, 2000/2009-др. закон и 72 од 03.09.2009.године).

Наведена повреда, међутим, по ставу Врховног касационог суда, не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због кога би окривљени, као овлашћено лице могао поднети захтев за заштиту законитости. Осим овог разлога, у захтеву није наведен ни један други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја, па је Врховни касациони суд, захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног Горана Ђорђевића, оценио као недозвољен.

Имајући у виду одредбу члана 71. тачка 5. ЗКП („Службени гласник РС“ бр. 72 од 28.09.2011.године) која прописује да бранилац има право да у корист

окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени, Врховни касациони суд налази да следствено томе, ни бранилац окривљеног не може поднети захтев за заштиту законитости мимо разлога предвиђених у члану 485. став 4. ЗКП.

Према томе, повреда која је предмет поднетог захтева за заштиту законитости, по ставу Врховног касационог суда не може бити разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, због чега је захтев оцењен недозвољеним.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП („Службени гласник РС“ бр. 72 од 28.09.2011.године), Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног, Горана Ђорђевића.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.**